

LUCHTWEGINFECTIES

In het najaar met vochtig weer en grote wisselingen tussen dag- en nachttemperatuur, zien we altijd een toename van luchtwegproblemen bij vleesvarkens. Met name griepinfecties lijken sneller toe te slaan. In het geval de dieren sloom zijn, de voeropname daalt en er longontstekingen zijn, is een verdenking van aanwezigheid van het influenzavirus terecht. Het is van groot belang om dan snel een ontstekingsremmer als Na-salicylaat via het drinkwater toe te dienen. Daarmee bestrijd je niet het virus, maar verminder je wel de ernst van de ziekteverschijnselen. Vanwege het risico van maagzweren, is het niet verstandig om dit langer dan drie dagen toe te dienen. Echt zieke varkens, die niet of te weinig drinken, zouden een injectie met een ontstekingsremmer en een antibioticum moeten krijgen om ze weer snel aan het vreten te krijgen. Want dat is altijd een probleem met koppelbehandelingen. Vaak krijgen de dieren die de medicijnen het hardst nodig hebben het minst binnen, omdat ze te weinig vreten en drinken.

Soms ontstaan er als gevolg van een griepinfectie secundaire problemen met APP of Mycoplasma. In dat geval kan het noodzakelijk zijn om alle dieren met een antibioticum te behandelen. En als een infectie met het influenzavirus gelijktijdig optreedt met PRRS, kan de schade zelfs dramatisch groot worden.

MYCOPLASMA

Mycoplasma Hyopneumoniae is een van de belangrijkste veroorzakers van luchtwegklachten bij (vlees) varkens. Deze ziektekiem beschadigt de trilharen en het slijmvlies van de diepere luchtwegen. Hierdoor kunnen andere ziektekiemen ook weer makkelijker toeslaan. Mycoplasma is een belangrijke factor in het hoestcomplex bij varkens (Porcine Respiratory Disease Complex, PRDC).

Met name jonge zeugen kunnen de kiem gemakkelijk overdragen op hun nakomelingen. Afhankelijk van de infectiedruk en de weerstand kunnen biggen daardoor al in de kraamstal een droge, niet productieve hoest ontwikkelen. Maar de infectie kan ook pas veel later optreden.

Vaak is bij vleesvarkens alleen de subklinische vorm te zien. Dat resulteert in minder groei, verlies van uniformiteit, een hogere voederconversie en meer secundaire luchtweginfecties.

Onderzoek

Na een veldinfectie worden antistoffen heel traag aangemaakt; ze zijn pas 6 tot 14 weken na een infectie aantoonbaar. Daardoor kan bij klinische problemen het onderzoek naar antistoffen teleurstellend zijn. Slachtlijnonderzoek kan lang niet altijd zekerheid geven of Mycoplasma de oorzaak is van de problemen. De longbeschadigingen die als typisch voor Mycoplasma worden beschouwd, kunnen ook door andere kiemen worden veroorzaakt. Het vaststellen van een Mycoplasma-infectie is niet eenvoudig, maar zeker niet onmogelijk. De beste methode hiervoor is onderzoek van longweefsel.

Behandeling

Als Mycoplasma problemen veroorzaakt, heeft een behandeling met Doxycycline, Oxytetracycline of Tylosine vaak een goed effect. Alleen is dat bijna altijd van korte duur. Vaak is al na enkele weken weer een behandeling nodig. Behandelen van een Mycoplasma-infectie met antibiotica leidt daardoor bijna altijd tot teleurstellingen.

Vaccineren

Een groot gedeelte van de biggen in Nederland wordt gevaccineerd tegen Mycoplasma, hoewel het lang niet altijd zeker is dat deze dieren in een latere levensfase ook werkelijk met deze kiem in aanraking komen. Maar omdat Mycoplasma veel voorkomt, wordt vaak voor zekerheid gekozen.

De effectiviteit van een vaccinatie is met bloedonderzoek niet goed vast te stellen.

Want het lichaam van een varken reageert op een Mycoplasmavaccinatie niet zozeer met de productie van antistoffen, maar vooral door het activeren van afweercellen. En die zijn lastig te meten.

Gezien de grote problemen die Mycoplasma kan veroorzaken, primair of secundair, is het vaccineren van biggen wel een heel logische keuze.